

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23388/2024
20.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Владиславе Милићевић, Јасминке Обућина, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА и ББ, обоје из села ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1325/23 од 07.08.2024. године, у седници одржаној 20.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 1325/23 од 07.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 1325/23 од 07.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 489/2022 од 11.10.2022. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсано земљиште кп.бр. .. у површини 590 м², уписана у лист непокретности КО ..., власништво правног претходника предлагача пок. ВВ, бив. из ..., чији су правни следбеници предлагачи са уделима по $\frac{1}{2}$, по цени од 4.804,00 динара/м², што за изузету површину од 590 м² износи 2.834.360,00 динара, а сходно уделима предлагача од по $\frac{1}{2}$ је од по 1.417.180,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима исплати од по 1.417.180,00 динара са законском затезном каматом од 11.10.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачима накнади трошкове поступка од 101.125,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 1325/23 од 07.08.2024. године, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног

поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажним решењем утврђена је накнада за експроприсано грађевинско земљиште и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачима као правним следбеницима иза пок. ВВ, бив. из ... (бивши власник експроприсаних парцела), новчане накнаде чија је висина утврђена из процене Пореске управе применом одредбе члана 42. Закона о експропријацији. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда, правилно одлучивши о приговору недостатка пасивне легитимације. Поред тога, противник предлагача уз ревизију није доставио одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чланова 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 20.12.2021. године. Вредност побијаног дела цени се у односу на сваког предлагача појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на предлагаче је по 1.417.180,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога (тужбе), представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић